

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการใช้-ไม่ใช้ทักษะการสะท้อนความรู้สึกร การทวนซ้ำ และการตีความ
ที่มีต่อการอ้างอิงความรู้สึกของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

การเปรียบเทียบจำนวนครั้งของการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการในระยะเวลาการใช้ทักษะและระยะเส่นฐาน (ไม่ใช้ทักษะ) ที่สลับกัน 4 ช่วงนั้น แสดงว่าจำนวนครั้งของการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองในระยะเวลาการใช้ทักษะและระยะเส่นฐานที่สลับกัน 4 ช่วงนั้น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการพิจารณาค่าเฉลี่ยหึ่งค่าเฉลี่ยของผลรวม 3 ทักษะและค่าเฉลี่ยรายทักษะ ดังที่แสดงในรูปของกราฟ (รูปที่ 1 และรูปที่ 2) แสดงให้เห็นว่า ในระยะเวลาการใช้ทักษะที่ 1 ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการมีจำนวนครั้งของการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองเพิ่มขึ้นจากระยะเส่นฐานที่ 1 และในระยะเส่นฐานที่ 2 ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการมีจำนวนครั้งของการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองลดลงจากระยะการใช้ทักษะที่ 1 ต่อมาในระยะเวลาการใช้ทักษะที่ 2 ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการก็มีจำนวนครั้งของการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองเพิ่มขึ้นอีก ซึ่งเป็นการแสดงว่า การเพิ่มขึ้นของจำนวนครั้งของการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการนั้นเป็นผลมาจากการใช้ทักษะ ผลการวิจัยจึงสนับสนุนสมมุติฐานในข้อแรกที่ตั้งไว้ว่า "จำนวนครั้งของการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยาในระยะเวลาการใช้ทักษะจะมากกว่าจำนวนครั้งของการอ้างอิงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการในระยะเส่นฐาน"

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของฮอฟนุง¹ (Hoffnung, 1969) ที่พบว่า การทวนซ้ำและการสะท้อนความรู้สึกทำให้ผู้รับบริการมีการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของไฮเลนและแบคคัส² (Highlen & Baccus, 1977) ที่พบว่า การสะท้อนความรู้สึกทำให้ผู้รับบริการมีการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของเมอร์บัมและเซาท์เวลล์³ (Merbaum & Southwell, 1965) ในส่วนที่พบว่า การสะท้อนความรู้สึกทำให้ผู้รับบริการมีการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองเพิ่มขึ้น แต่ไม่สอดคล้องกันในส่วนที่เมอร์บัมและเซาท์เวลล์⁴ (Merbaum & Southwell, 1965) ไม่พบว่า การทวนซ้ำทำให้ผู้รับบริการมีการอ้างถึงความรู้สึกของตนเอง ทั้งนี้เนื่องจาก จังหวะของการตอบสนองในการวิจัยต่างกัน การวิจัยของเมอร์บัมและเซาท์เวลล์จะมีการตอบสนองควบคู่กันระหว่างการทวนซ้ำและผู้รับบริการมีการอ้างถึงความรู้สึกของตนเอง เพื่อให้การตอบสนองของนักจิตวิทยาการปรึกษาเป็นแรงเสริมให้ผู้รับบริการมีการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองเพิ่มขึ้น แต่ในการวิจัยนี้จะมีการตอบสนองควบคู่กันระหว่างการทวนซ้ำ เมื่อนักจิตวิทยาการปรึกษาเห็นว่าคุณสมบัติของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการนั้นเป็นองค์ความรู้ที่สำคัญที่ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการ

¹Hoffnung, "Conditioning and Transfer of Affective Self-References in a Role-Played Counseling Interview," pp. 527-531.

²Highlen and Baccus, "Effect of Reflection of Feeling and Probe on Client Self-Referenced Affect," pp. 440-443.

³Merbaum and Southwell, "Conditioning of Affective Self-References as a Function of The Discrimination Characteristics of Experimenter Intervention," pp. 180-187.

⁴Ibid.

ต้องการสื่อให้นักจิตวิทยาการปรึกษาทราบโดยมีเกณฑ์ของจังหวัดการตอบสนองด้วยความถี่
1 ครั้งต่อนาทีโดยประมาณตามที่ใดกำหนดไว้

ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของเออร์สวาลด์¹ (Auerswald, 1974) ที่พบว่า การตีความทำให้ผู้รับบริการมีการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับผลการวิจัยของกรอสแมน² (Grossman, 1952) แฟรงค์และสวีทแลนด์³ (Frank & Sweetland, 1962) และสปีสแมน⁴ (Speisman, 1956) ที่สนับสนุนว่าการตีความเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการปรึกษาเชิงจิตวิทยา อย่างไรก็ตามผลการวิจัยครั้งนี้ไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของเฮลเนอร์และเจสเซล⁵ (Helner & Jessell, 1974) ที่พบว่า การตีความทำให้ผู้รับบริการทดลองเกิดความรู้สึกต่อต้านและถอยหนี และผลงานวิจัยของเบอร์กแมน

---

¹Auerswald, "Differential Reinforcing Power of Restatement and Interpretation on Client Production of Affect," pp. 9-14.

²D. Grossman, "An experimental investigation of a psychoterapeutic technique," cited by Helner & Jessell,.....: p. 92.

³G.H. Frank & A. Sweetland, "A study of the process of psychotherapy," cited by Helner & Jessell,.....: p. 92.

⁴J.C.Speisman. "Depth of Interpretation and verbal resistance in psychotherapy," cited by Helner & Jessell,.....: p. 92.

⁵Helner and Jessell, "Effects of Interpretation as a Counseling Technique," pp. 475-481.

⁶D.V. Bergman, "Counseling method and client responses," cited by Helner & Jessell, " .....: p. 92.

(Bergman, 1951) กิลเลสพาย¹ (Gillespie, 1957) แคนเฟอร์และมาร์ทสัน² (Kanfer & Martson, 1964) และไซนเดอร์³ (Synder, 1963) ที่พบว่าการศึกษาไม่ไดช่วยใ้ผู้รับบริการเกิดการหยั่งรู้ (insight) หรือเกิดการสำรวจความรู้สึกของตนเอง ผลการวิจัยเกี่ยวกับทักษะการตีความที่ขัดแย้งกันนี้ อาจเนื่องมาจากลักษณะการตีความหรือคำจำกัดความของทักษะการตีความในการวิจัยต่างกัน ดังที่แบรมเมอร์⁴ (Brammer, 1964) กล่าวว่า "มีรูปแบบทางวาทจามากมายที่แสดงถึงทักษะการตีความ" และเบนจามิน⁵ (Benjamin, 1974) แบ่งการตีความออกเป็น 2 ลักษณะคือ การตีความในโลกทัศน์ของผู้รับบริการและการตีความในโลกทัศน์ของนักจิตวิทยาการปรึกษาเอง โดยที่การวิจัยนี้ศึกษาผลการตีความในโลกทัศน์ของผู้รับบริการ แต่ผลการวิจัยเกี่ยวกับการตีความดังกล่าวไม่ได้ชี้ชัดว่าเป็นผลของการตีความในลักษณะใด ดังนั้นผลการวิจัยที่ไม่สอดคล้องกันนี้อาจเนื่องมาจากลักษณะการตีความที่ต่างกันและอีกประการหนึ่ง การตีความที่เร็วเกินไปโดยที่ผู้รับบริการยังไม่พร้อมที่จะรับก็จะก่อให้เกิดผลเสียต่อสัมพันธภาพในการปรึกษาเชิงจิตวิทยาได้⁶

¹J.F.Gillespie, "Verbal signs of resistance in client-centered Therapy," cited by Helner & Jessell, ...: p. 92.

²F.H. Kanter & A.R. Martson, "Characteristics of interactional behavior in a psychotherapy analogue," cited by Helner & Jessell, ...: p. 92.

³W.U. Synder, "Dependent in psychotherapy," cited by Helner & Jessell, ...: p. 92.

⁴Brammer, The Helping Relationship Process and Skills, p. 106.

⁵Benjamin, The Helping Interview, p. 119-120.

⁶Brammer and Shostrom, Therapeutic Psychology, p. 226.

ผลของการวิจัยซึ่งพบว่าทักษะการสะท้อนความรู้สึก การทวนซ้ำ และการที่
 ความมีผลทำให้ผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการมีการอ้างถึงความรู้สึกของตนเพิ่มขึ้น อธิบายได้
 ว่า การตอบสนองควยทักษะการสะท้อนความรู้สึก การทวนซ้ำ และการที่ความรู้สึกให้ผู้รับ
 บริการทราบว่ นักจิตวิทยาการปรึกษาสนใจ ขอมรับและเคารพโลกทัศน์ของผู้รับบริการ
 พร้อมทั้งเข้าใจและรับรู้ความรู้สึกในโลกทัศน์ของผู้รับบริการ ทำให้ผู้รับบริการรู้สึกเป็น
 อิสระและปลอดภัยในการสำรวจความรู้สึกของตนเองได้มากขึ้น ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าทักษะ
 การสะท้อนความรู้สึก การทวนซ้ำและการที่ความเป็นทักษะที่มีประสิทธิภาพในการเอื้ออำนวย
 ให้ผู้รับบริการได้สำรวจความรู้สึกของตนเองจึงเป็นเป้าหมายสำคัญประการแรกของการ
 ปรึกษาเชิงจิตวิทยา

2. ผลของการได้รับการตอบสนองควยทักษะที่ต่างกันต่อการอ้างถึงความรู้สึก ของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการการปรึกษาเชิงจิตวิทยา

การเปรียบเทียบจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสา
 สมัครเข้ารับบริการที่ได้รับการตอบสนองควยทักษะที่ต่างกันควยการวิเคราะห์ความแปร
 ปรวนแบบ 2 ตัวแปรควยวิธีการวัดซ้ำ 1 ตัวแปร (Two factors Analysis of
 Variance-Repeated on one factor) พบว่าความแตกต่างของจำนวนครั้งของ
 การอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการที่ได้รับการตอบสนองควย
 ทักษะที่ต่างกันไม่มีนัยสำคัญทางสถิติและเนื่องจากค่าเฉลี่ยของจำนวนครั้งการอ้างถึงควม
 รู้สึกของตนเองในระยะเส้นฐานที่ 1 และระยะเส้นฐานที่ 2 ของแต่ละกลุ่มมีความแตกต่าง
 กัน ดังนั้นเพื่อขจัดผลของจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัคร
 เข้ารับบริการในระยะเส้นฐานซึ่งอาจมีอิทธิพลต่อจำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของ
 ตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการในระยะการใช้ทักษะ จึงได้เปรียบเทียบจำนวนครั้ง
 ของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครที่ได้รับการตอบสนองควยทักษะที่
 1 และระยะการใช้ทักษะที่ 2 โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนรวม (Analysis
 of Covariance) โดยใช้จำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองในระยะเส้น
 ฐานที่ 1 และระยะเส้นฐานที่ 2 เป็นตัวแปรร่วมควบคุมค่าคงที่ ปรากฏว่าความแตกต่างของ
 จำนวนครั้งของการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองของผู้อาสาสมัครเข้ารับบริการที่ได้รับการ

คอยสนองควยทักษะที่ต่างกันไม่ป็นยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกัน แสดงให้เห็นว่า การคอย
 สสนองควยทักษะการสะท้อนความรู้สึก หรือการทวนซ้ำ หรือการตีความทำให้ผู้อาสาสมัครเขา
 รับบริการมีการอ้างถึงความรู้สึกของตนเองเพิ่มขึ้นไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการ
 วิจัยของแอลิค ออเจดลิและแดนนิช¹ (Ehrlich, D'Augelli, and Danish, 1977) ที่
 พบว่าทักษะการสะท้อนความรู้สึกและการทวนซ้ำไม่ใคทำให้ผู้รับบริการมีจำนวนรอยอะของ
 คำแสดงความรู้สึกและการอ้างถึงตนเองแตกต่างกัน ทั้งนี้อธิบายไคว่าเนื่องจากทักษะการ
 สะท้อนความรู้สึกและทักษะการทวนซ้ำเป็นพฤติกรรมกาใไลใจซึ่งสื่อความเข้าใจ (empathy)
 ของนักจิตวิทยาการปรึกษาที่มีอยู่ผู้รับบริการ² ไคในระดัยเดียวกัน คือทักษะทั้งสองนี้เป็
 นการสื่อความเข้าใจในระดัยที่ 3 ตามบาณการประเมินระดัยความเข้าใจของคาร์คัฟ³
 (Carkhuff's Empathic Understanding Scale) และอีแกน³ (Egan, 1975)
 จักทักษะทั้งสองนี้เป็นการสื่อความเข้าใจขั้นต้น (primary empathy) ที่ช่วยให้ผู้รับบริการ
 เกิดการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาความงอกงามไค แต่เมื่อเปรียบเทียบทักษะการสะท้อนความ
 รู้สึกและการทวนซ้ำกับทักษะการตีความ อีแกน⁴ (Egan, 1975) จักทักษะการตีความเป็
 นทักษะที่สื่อความเข้าใจขั้นสูง (advanced accurate empathy)

¹Ehrlich, D' Augelli, and Danish, "Comparative Effectiveness of Six Counselor Verbal Responses," pp. 390-398.

²Ivey and Authier, *Microcounseling*, p. 129.

³Ibid.

⁴G. Egan, The Skilled Helper, cited by Allen E. Ivey and Lynn Simek-Downing, Counseling and Psychotherapy : skill, Theories, and practice, (New Jersey : Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, 1980) p. 94.

ซึ่งตรงกับ การสื่อความเข้าใจในระดับที่ 4 และ 5 ตามมาตราประเป็นระดับความเข้าใจของ คาร์คัพ^{1,2} และทักษะการตีความช่วยให้ผู้รับบริการมีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาความ ออกงามได้ในระดับที่ลึกกว่าและเร็วกว่า³ ผลการวิจัยครั้งนี้ไม่พบความแตกต่างของผลของ ทักษะการสะท้อนความรู้สึก การทวนซ้ำและการตีความที่มีต่อการอ้างอิงถึงความรู้สึกของตนเอง ของผู้รับบริการซึ่งขัดแย้งกับผลการวิจัยของเออร์สวาลด์⁴ (Auerswald, 1974) ที่พบว่า ทักษะการตีความทำให้ผู้รับบริการมีการเพิ่มขึ้นของจำนวนครั้งของการอ้างอิงถึงความรู้สึกของ ตนเองมากกว่าทักษะการทวนซ้ำ แต่อย่างไรก็ตามจากการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนน ส่วนกลับของคาซายของสัดส่วนของจำนวนครั้งการอ้างอิงถึงความรู้สึกของตนเองต่อจำนวน หน่วยขอความช่วยเหลือของยูอาสาสมัคร เขารับบริการแต่ละกลุ่ม ในรูปของกราฟ (รูปที่ 2) แสดงให้เห็นว่า ทักษะการตีความมีแนวโน้มที่จะทำให้ยูอาสาสมัคร เขารับบริการมีการเพิ่ม จำนวนครั้งของการอ้างอิงถึงความรู้สึกของตนเองเพิ่มขึ้นมากกว่าทักษะการสะท้อนความรู้สึก และการทวนซ้ำ แนวว่าจะไม่พบความแตกต่างทางสถิติก็ตาม

3. ปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทของทักษะและการใช้-ไม่ใช้ทักษะ

จากผลการวิจัยพบว่า ปฏิสัมพันธ์ระหว่างประเภทของทักษะและการใช้-ไม่ใช้ทักษะไม่นับสำคัญทางสถิติ แสดงว่า แนวทางการใช้ทักษะ-ไม่ใช้ทักษะมีอิทธิพลต่อการ อ้างอิงถึงความรู้สึกของตนเองของยูอาสาสมัคร เขารับบริการ แต่ประเภทของทักษะก็มา มีอิทธิพลควบคู่กับการใช้ทักษะ-ไม่ใช้ทักษะ ในลักษณะที่ไม่แตกต่างกันหรือกล่าวอีกนัยหนึ่งประเภท ของทักษะมีอิทธิพลควบคู่กับการใช้-ไม่ใช้ทักษะอย่างใกล้เคียงกัน

¹Ibid, p. 95.

²Patterson, Relationship Counseling and Psychotherapy, p. 110.

³Ivey and Simek-Downing, Counseling and Psychotherapy : skills, theories and practice, p. 95.